

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest zgodna z dyrektywą 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽¹⁾, w wersji obowiązującej w rozpatrywanym okresie, wykładnia, zgodnie z którą w świetle art. 51 i art. 2 tej dyrektywy, mając na uwadze zasady niedyskryminacji i przejrzystości przy udzielaniu zamówień publicznych, instytucja zamawiająca ma obowiązek zażądać udzielenia wyjaśnień w przedmiocie oferty w poszanowaniu subiektywnego prawa procesowego jednostki do bycia wezwaną do uzupełnienia lub wyjaśnienia zaświadczeń i dokumentów przedłożonych na podstawie art. 45–50 wspomnianej dyrektywy, w przypadku gdy dyskusyjne lub niejasne zrozumienie oferty uczestnika przetargu może prowadzić do jego wykluczenia z tego przetargu?
- 2) Czy jest zgodna z dyrektywą [2004/18/WE], w wersji obowiązującej w rozpatrywanym okresie, wykładnia, zgodnie z którą w świetle art. 51 i art. 2 tej dyrektywy na mocy zasad niedyskryminacji i przejrzystości przy udzielaniu zamówień publicznych instytucja zamawiająca nie ma obowiązku zażądania udzielenia wyjaśnień w przedmiocie oferty, w przypadku gdy instytucja ta uważa za ustalone, że nie są spełnione wymogi związane z przedmiotem zamówienia?
- 3) Czy jest zgodny z art. 51 i art. 2 dyrektywy [2004/18/WE], w wersji obowiązującej w rozpatrywanym okresie, przepis prawa krajowego, zgodnie z którym komisja ustanowiona w celu oceny ofert jest jedynie uprawniona do żądania na piśmie od oferentów udzielenia wyjaśnień w przedmiocie oferty?

Czy jest zgodne z art. 55 dyrektywy [2004/18/WE] stanowisko instytucji zamawiającej, zgodnie z którym instytucja ta nie jest zobowiązana do zażądania od oferenta udzielenia wyjaśnień w przedmiocie rażąco niskiej ceny, i czy mając na uwadze sformułowanie pytania, jakie instytucja zamawiająca zadała skarżącym I i II w odniesieniu do rażąco niskiej ceny, skarżące miały możliwość wystarczającego zilustrowania podstawowych charakterystycznych parametrów przedstawionej oferty?

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 22 grudnia 2010 r. — Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (Anafé) przeciwko Ministre de l'intérieur, de l'outre-mer, des collectivités territoriales et de l'immigration

(Sprawa C-606/10)

(2011/C 72/20)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (Anafé).

Strona pozwana: Ministre de l'intérieur, de l'outre-mer, des collectivités territoriales et de l'immigration.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) ⁽¹⁾ stosuje się do ponownego wjazdu obywatela państwa trzeciego na terytorium państwa członkowskiego, które wydało tej osobie tymczasowy dokument pobytowy, jeśli ponowny wjazd na to terytorium nie wymaga wjazdu, przejazdu lub pobytu na terytorium innego państw członkowskiego?
- 2) W jakich okolicznościach państwo członkowskie może wydawać obywatelom państw trzecich wizę uprawniającą do ponownego wjazdu w rozumieniu art. 5 ust. 4 lit. a) tego rozporządzenia? W szczególności, czy taka wiza może ograniczać wjazd do punktów odprawy znajdujących się tylko na terytorium tego państwa członkowskiego?
- 3) Skoro rozporządzenie nr 562/2006 wyklucza jakąkolwiek możliwość wjazdu obywateli państw trzecich posiadających jedynie tymczasowe dokumenty pobytowe wydane w trakcie rozpatrywania pierwszego wniosku o dokument pobytowy lub wniosku o nadanie statusu uchodźcy na terytorium państw członkowskich, sprzecznie z postanowieniami konwencji wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do układu z Schengen, w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej tym rozporządzeniem, czy zasady pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań wymagają ustanowienia przepisów przejściowych w odniesieniu do obywateli państw trzecich, którzy posiadając jedynie tymczasowe dokumenty pobytowe wydane w trakcie rozpatrywania pierwszego wniosku o dokument pobytowy lub wniosku o nadanie statusu uchodźcy, opuścili to terytorium i pragną ponownie na nie wjechać po wejściu w życie rozporządzenia nr 562/2006?

⁽¹⁾ Dz.U. L 105, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-610/10)

(2011/C 72/21)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)